

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra AFTEN VED ARICCIA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759118512.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Tys, hvad lyder?
Hvilken Munterhed og Sang!
Spøg og Latter gjennembryder
Skovens tause Hang: -
Dybt fra Dalens Viinggaard stiger
Hist, hvor Sangen lød,
Som en Skare Elverpiger
Qvinder op af Jordens Skjød; -
86 Ceres smiler fra sin Sky
Ved at skue Ungdomskraften
Blusse i den trætte Aften
Frisk som Dug ved Morgengry. -
Hvilke ædle Former!
Hvilke rene Træk!
Minen fri - men aldrig fræk,
Skjøndt vel inde Blodet stormer,
Tændt ved Solens Brand,
Som en undertrykt Vulkan.
Kun fra Læbens varme Buer,
Under Øjets mørke Bryn,
Gaae de blanke Lyn,
Bryde frem de hede Luer. -
See, ved Korset hist de standse,
Fødderne vil gjerne dandse,
Hør den muntre Tamburin!
Rosa og den brune Stella
Springe rask en Tarantella,
Ungdomsild i hvert et Trin!
Gamle Tigger
Sidder glad ved Korsets Alter,
Glemmer Fattigdom og Pjalter,
Mens i Takt hans Hoved nikker; - -
Korset vinker fromt til Bod;
Endt er Dandsen, Rosa iler,
Og den Mund, som endnu smiler,
Trykker hun mod Korsets Fod. -
Stien sig romantisk svinger,
Fører mod Ariccia,
Hytten venter, Aftenklokken ringer,
Ak! nu ile de herfra. - -